

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE Historický ústav FF UHK

Autor práce: Kateřina Bryndová

Studovaný program a ročník: Historické vědy, Presentace a ochrana kulturního dědictví

Název práce: Stavební investice versus památkové hodnoty v Karlových Varech po roce 1990

Vedoucí práce: PhDr. Ondřej Tikovský, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. František Záruba, Ph.D.

Autorka práce si zvolila téma, které lze považovat za společensky významné a aktuální. Otázka „stýkání a potýkání“ současných potřeb majitelů objektů s památkovou hodnotou s etikou a principy památkové ochrany je velmi živá. Podobně lze za šťastnou považovat konstelaci tématu a jeho konkrétního zaměření na město Karlovy Vary, na němž lze dobře popsat a studovat tlak, jemuž jsou v exponovaném prostředí památky vystaveny. Téma má řadu rovin – právní, správní, odbornou z hlediska oborů památkové péče, urbanismu, architektury, historie a také rovinu recepce památkových hodnot politickou reprezentací a širší veřejností.

K. Bryndová dobře uchopila úvod práce, v němž předeštlá otázky, které v současném českém prostředí s chápáním památkové hodnoty souvisejí. Text k této pasáži, která jinak dobře odráží širší diskurs, však postrádá bližší ozřejnění metody autorčiny práce a též východisek z pohledu využití teoretického rámce, literatury. Je k diskusi, zda nebylo žádoucí věnovat dílčí pozornost též základním normám, které téma rámuje. Je však pravdou, že text by pak mohl postupně kynout do nepřiměřeného objemu. Přesto bych však považoval za prospěšné, pokud by byl přiblížen metodologický klíč, jehož pomocí autorka vybírala a hodnotila jednotlivé objekty, aby byl rozptýlen možný dojem subjektivity a nahodilosti.

Pasáž věnovaná dějinám města je nutnou součástí celku a představuje hutnou zkratku, z níž lze vyčíst autorčinu snahu o postžení charakteru a jinak mnohdy obtížně uchopitelného ducha místa, který může být leitmotivem spojujícím řadu později představených staveb. Autorka dále seznamuje se specifiky vývoje památkové péče v místě a oblasti, což jsou opět pasáže, které mají ve struktuře práce své logické místo. Před samotným výpovědním jádrem textu se K. Bryndová na základě literatury pokouší formulovat dvě linie pohledu na úpravy objektů, tedy zásahy v exteriérech a interiérech.

Samotnou sondu do oblasti kontroverzních zásahů autorka provádí formou jakéhosi hesláře, katalogu, u jehož položek dodržuje vyrovnanou strukturu. Pozornost věnuje nejzákladnější možné

umělecko-historické charakteristice, povaze zásahu a příležitostně též ohlasu u veřejnosti, který sleduje převážně pomocí tisku.

Soudím, že právě zde se otevírá největší prostor k diskusi při obhajobě. Nabízí se otázka, jak přesně byl výběr příkladů prováděn, zda jejich popis nebylo možné opřít např. též o oficiální dokumenty úřední provenience a dokumenty normativní povahy, zda alespoň u některých nevnést do uvažování i bližší racionální ekonomickou bilanci provozu objektů či v nich provozovaných podniků, resp. proklamovaných cílů investora. Položka širšího společenského zájmu by tak na pomyslných miskách vah lépe vynikla. Má základní připomínka je tedy k pojetí a obsahu jednotlivých hesel. Jsem názoru, že by bývalo přesvědčivější, pojmout je buď více analyticky, nebo je naopak ladit do roviny filozofické, např. právě z širšího pohledu společenského přínosu. Práce by tak vyzněla odborněji, mj. s ohledem na poznámkový aparát právě v těchto pasážích.

Závěr textu působí dosti obecně a i pro laika očekávatelně, což nemusí být vždy nutně na škodu, avšak je otázkou, jak se v něm blíže promítají, či spíše mohla promítnout zjištění, k nimž autorka vlastní práci dospěla. Větší ambice by takto aktuálnímu tématu rozhodně prospěla.

Poznámkový aparát není vždy dokonale propojen, např. ve smyslu opakovaných odkazů, podobně u online odkazů je uváděn autor textu, nikoliv však jeho vlastní název. Rozčlenění závěrečného seznamu literatury působí dojmem, jako by periodika nebyla součástí literatury, rovněž postrádáme významnější zastoupení referencí na dokumenty věcně příslušných orgánů. Zde se však opět vracíme k otázce pracovního postupu, metody a výkladové argumentace.

K. Bryndová pracovala na svém tématu soustavně. Její stylistický projev je kultivovaný. Práce celkově zůstává na povrchu tématu a působí spíše přehledovým dojmem. Souhlasím s jejím předložením k obhajobě a diskusi navrhuji směřovat k výše uvedeným otázkám.

Práci navrhuji hodnotit stupněm D.

V Praze dne 17. ledna 2024

dr. Ondřej Tikovský